

POSTANOWIENIE
z dnia 21 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Odrzywolska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 stycznia 2026 r. w Warszawie wniosku z dnia 16 stycznia 2026 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez zamawiającego: Jastrzębską Spółkę Węglową S.A. z siedzibą w Jastrzębiu - Zdroju

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Zabudowa dwóch rurociągów odmetanowania DN 400 w szybie V w KWK „Pniówek”; wewnętrzny identyfikator: 95/P/24

postanawia:

**uchylić zakaz zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub
postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.**

UZASADNIENIE

Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. z siedzibą w Jastrzębiu - Zdroju (dalej: „zamawiający”), działając na podstawie art. 578 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320) - dalej: „ustawa Pzp” w dniu 16 stycznia 2026 r. złożyła, do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym pn. Zabudowa dwóch rurociągów odmetanowania DN 400 w szybie V w KWK „Pniówek”; wewnętrzny identyfikator 95/P/24 (dalej „wniosek”).

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 31 stycznia 2025 r., numer publikacji ogłoszenia: 68845-2025, numer wydania Dz.U. S: 22/2025.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku zamawiający wskazał, że brak zawarcia umowy może spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Podniósł także, że odwołanie wniesione zostało wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Uzasadniając pierwszą przesłankę, która została opisana przez ustawodawcę w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, zamawiający w pierwszej kolejności wskazał, że przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego zostało wszczęte przez zamawiającego w ramach zapewnienia należytej realizacji interesu publicznego w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego, co polega na znacznej redukcji emisji metanu z szybów wentylacyjnych w kopalniach węgla kamiennego, eksploatowanych przez zamawiającego w myśl właściwych w tej materii regulacji Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 1787, zwanego dalej „Rozporządzeniem 2024/1787”). Zgodnie z art. 22 ust. 2 i 3 Rozporządzenia 2024/1787 już począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r. wszystkie podmioty prowadzące działalność w postaci kopalń węgla, do której to kategorii przedsiębiorców należy również zamawiający, będą zobowiązane wprowadzać ograniczenia emisji metanu z eksploatowanych szybów wentylacyjnych, przy czym brak realizacji nałożonego nań obowiązku w kwestii redukcji emisji metanu będzie wiązać się z negatywnymi konsekwencjami natury prawnej, przede wszystkim polegającymi na nałożeniu stosownych administracyjnych kar pieniężnych lub innych środków prawnych (art. 33 Rozporządzenia 2024/1787).

W celu sprostania w wyznaczonym terminie obowiązkom z Rozporządzenia 2024/1787 zamawiający przystąpił w charakterze „pozostałego beneficjenta” do Umowy na udzielenie dotacji Przedsięwzięcie 101099061 - REM (zwanej dalej „Umową”), zawartej przez Główny Instytut Górnictwa - Państwowy Instytut Badawczy w Katowicach z Europejską Agencją Wykonawczą ds. Badań Naukowych (REA), na podstawie której przewidziano przekazanie mu dotacji na zaprojektowanie i budowę kompletnego systemu służącego do redukcji emitowanego z szybów wentylacyjnych metanu oraz jego efektywnego wykorzystania w celu produkcji energii elektrycznej w łącznej kwocie 8 107 272,52 euro, zwiększonej następnie po zawarciu Aneksu nr 2 do kwoty 10 746 577,16 euro. W związku z tym, że zgodnie z przedstawionym w załączeniu harmonogramem realizacji tego projektu (dokumentem o nazwie „REM - Project Gantt Chart”) budowa całej instalacji powinna zakończyć się do lipca

2026 r. (Task 2.5 – Concept, design and construction of a methane drainage installation with reduced methane content), przy czym przedmiot niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. zabudowa dwóch rurociągów odmetanowania DN 400 w szybie V w KWK „Pniówek”, stanowi już nieodłączny oraz ostatni z elementów całego systemu odmetanowania (całego projektu). Do tej pory zrealizowane zostały lub na końcowym etapie realizacji znajdują się trzy pozostałe elementy przywołanego systemu odmetanowania, a mianowicie (1) budowa stacji odmetanowania wraz z infrastrukturą przy szybie V w KWK „Pniówek” (Umowa nr e-Ru 042400587 z dnia 26 lipca 2024 r., zawarta po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 151/P/23), (2) zabudowa rurociągów odmetanowania w wyrobiskach dołowych KWK „Pniówek” (Umowa nr e-Ru 042400588 z dnia 26 lipca 2024 r., zawarta po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 20/P/24), a także (3) zabudowa modułów wytwarzania energii elektrycznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy szybie V w KWK „Pniówek” (Umowa nr e-Ru 042500662 z dnia 5 listopada 2025 r., zawarta po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 49/P/24).

W związku z powyższym, niezwłoczne zawarcie umowy w ramach niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. w postępowaniu nr 95/P/24 jest niezbędne w celu dochowania terminów przewidzianych w regulacjach Rozporządzenia 2024/1787 i postanowieniach Umowy, aby w ten sposób zamawiający mógł ograniczyć znaczącą emisję metanu do atmosfery, a ponadto uchronić się przed nałożeniem na niego kar administracyjnych i zastosowaniem wobec niego innych negatywnych następstw przewidzianych we właściwych przepisach Rozporządzenia 2024/1787, a także uniknąć zastosowania względem niego sankcji w postaci obniżenia kwoty dotacji na podstawie art. 28 Umowy. Ponadto, zawarcie umowy w niniejszym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest niezbędne przede wszystkim ze względu na konieczność zrealizowania przez zamawiającego celu nadrzędnego, co zgodnie z aktualnymi wymogami ochrony środowiska naturalnego, wprowadzonymi na podstawie ww. rozporządzenia, przyjmie postać ograniczenia w niezbędnym zakresie emisji metanu z szybów wentylacyjnych należących do niego kopalni węgla kamiennego.

W uzupełnieniu do zasygnalizowanej wyżej kwestii ryzyka obniżenia (utrąty) części dotacji zaznaczył ponadto, że zgodnie z dołączonym harmonogramem obecnie realizacja projektu z Umowy znajduje się na etapie drugiego okresu raportowego, tj. PR2 (od 19 do 42 miesiąca). Z kolei po upływie 42 miesiąca zamawiający, zgodnie z wiążącą go Umową, będzie zobowiązany złożyć raport z postępu prac oraz raport finansowy, w których przedstawi na tamten moment zrealizowane już zadania, a także poniesione w związku z tym koszty kwalifikowane, przy czym w ramach tego raportu zamawiający będzie już zobowiązany wykazać ukończenie budowy całego systemu odmetanowania o obniżonym stężeniu metanu,

którego przedmiot niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. zabudowa rurociągów w szybie V KWK „Pniówek” jest nieodłącznym elementem. Na podstawie do tej pory poniesionych, jak również prognozowanych w tym okresie dalszych kosztów, w odniesieniu do drugiego okresu raportowego (PR2) koszty kwalifikowane wyniosą 30 624 550,17 zł., a więc brak terminowej realizacji przedmiotu niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego może skutkować utratą przez zamawiającego dotacji (dofinansowania) w wysokości 50% kosztów kwalifikowanych (zgodnie z art. 5 ust. 3 Umowy), tj. w kwocie 15 312 275,09 zł. Jednocześnie zamawiający zaznaczył, że dokłada także wszelkich starań, aby zgodnie z właściwymi postanowieniami harmonogramu wydłużyć czas trwania projektu o kolejne 6 miesięcy, a więc wówczas, gdyby do zawarcia przedmiotowej umowy doszło jeszcze w styczniu 2026 r., zamawiający bez żadnych przeszkód będzie w stanie z zachowaniem wszelkich przewidzianych w Umowie terminów zrealizować wszystkie pierwotne cele projektu.

Zamawiający argumentował, że co prawda, pojęcie rozważanego w tej części uzasadnienia „interesu publicznego” nie zostało w jakikolwiek zdefiniowane w treści przepisów ustawy Pzp, to jednak w ślad za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2014 r. (sygn. akt: II FSK 71/13, LEX nr 1643687) należy przyjąć, że jest to klauzula generalna, która w kontekście stanu faktycznego danej indywidualnej sprawy podlega stosownej wykładni, a więc innymi słowy - wymagania interesu publicznego muszą być ustalane w oparciu o indywidualny stan faktyczny i prawny, jak również na potrzeby tej konkretnej sprawy. Jednak w każdym wypadku, wykładnia interesu publicznego powinna uwzględniać potrzebę realizacji wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, do których z pewnością należy ochrona środowiska naturalnego i konieczność sukcesywnego ograniczania emisji gazów cieplarnianych, w tym w szczególności metanu pochodzącego z działalności kopalni węgla kamiennego, a także potrzeba efektywnego i celowego wydatkowania środków publicznych (unijnych).

Natomiast po przeciwstawnej stronie mamy do czynienia z celem odwołującego, będącego zarazem przedsiębiorcą, jakim jest uzyskanie nowego zamówienia w ramach realizacji przedmiotu niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Jednak w żadnym wypadku cel odwołującego w ogóle nie jest współmierny do przedstawionego powyżej interesu publicznego w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i konieczności terminowego wypełnienia regulacji Rozporządzenia 2024/1787 w kwestii niezbędnej redukcji metanu do atmosfery z szybów wentylacyjnych kopalni eksploatowanych przez zamawiającego, a także kwestii należytego korzystania ze środków publicznych (unijnych).

Odnosząc się w dalszym ciągu do kwestii prawidłowej wykładni przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp zamawiający zauważył, że „treść unijnych pierwotnych art. 578 ust. 2 p.z.p. (art. 2 ust. 5 dyrektywy 89/665/EWG oraz art. 2 ust. 4 dyrektywy 92/13 EWG) skłania

do opowiedzenia się za dynamiczną wykładnią przepisu. Wydaje się, iż KIO, oceniając wniosek o uchylenie zakazu, powinna mieć na uwadze nie tylko sam interes wykonawcy w uzyskaniu zamówienia, ale także ewentualne następstwa nieuzyskania przez niego zamówienia. Oceniając wniosek, KIO powinna mieć także na uwadze rangę naruszeń ustawy zarzucanych zamawiającemu i zasadność twierdzeń w tym przedmiocie zawartych w odwołaniu. Nawet ewentualne negatywne skutki dla interesu publicznego nie powinny stanowić podstawy uwzględniania wniosku zamawiającego w sytuacji szczególnie rażącego naruszenia prawa przez niego. Aby doszło do uwzględnienia wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy, muszą zaistnieć okoliczności w najwyższym stopniu ekstraordynaryjne, których nieuwzględnienie przynosiłoby szczególnie dotkliwe straty interesowi publicznemu” (zob. J. Jerzykowski [w:] *Odwołanie i skarga w zamówieniach publicznych. Artykuły 505–590 ustawy - Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, Warszawa 2021, art. 578, teza 3) - dalej „Komentarz”. W niniejszej sprawie jednak występują takie okoliczności, które w myśl powyższego stanowiska w pełni z uzasadniają uchylenie zakazu zawarcia umowy, ponieważ z jednej strony na szali należy położyć konieczność terminowej realizacji niezwykle istotnego interesu publicznego w postaci ochrony środowiska naturalnego, a także potrzebę efektywnego i zgodnego z założonym wcześniej celem wykorzystania środków publicznych pochodzących z dotacji, natomiast z drugiej strony wyłania się interes odwołującego, którego ten stara się chronić, podnosząc oczywiście bezzasadne zarzuty naruszenia przez zamawiającego wskazanych przepisów ustawy Pzp, aby w ten sposób z pełną premedytacją zablokować możliwość niezwłocznego zawarcia umowy. Taka postawa odwołującego wprost godzi w samą istotę wyżej przedstawionego interesu publicznego, stąd należy bez jakiegokolwiek wątpliwości uznać, że potencjalne negatywne skutki dla tego interesu publicznego znacznie przewyższają korzyści wynikające z ochrony interesu odwołującego.

Niezależnie od powyższego zamawiający argumentował, że wniesione przez odwołującego odwołanie z dnia 17 grudnia 2025 r. powinno, z oczywistych względów, podlegać odrzuceniu na zasadzie art. 528 pkt 5 ustawy Pzp, a niezależnie od tego jest ono również całkowicie bezpodstawne. Powyższe przede wszystkim wynika z faktu, że zaskarżona przez odwołującego czynność zamawiającego w postaci wezwania go do złożenia wyjaśnień w kwestii zakresu zasobów udostępnianych mu przed podmioty trzecie i wykorzystania tych zasobów podczas realizacji zamówienia oraz odnośnie sposobu kalkulacji ceny oferty, a także uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, stanowiła bezpośrednio i zgodne z jego literalnym znaczeniem wykonanie przez zamawiającego wcześniejszego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej (zwanej dalej „KIO”) z dnia 27 października 2025 r. (sygn. akt KIO 3692/25), w którego sentencji wprost nakazano zamawiającemu wykonanie wszystkich zaskarżonych następnie przez odwołującego czynności.

Abstrahując od powyższego, wskazywał również, że zarzucane w treści odwołania z dnia 17 grudnia 2025 r. rzekome naruszenie przez zamawiającego art. 128 ust. 1 w zw. z art. 128 ust. 4 w zw. z art. 224 ust. 1 ustawy Pzp oraz art. 16 ustawy Pzp jest całkowicie chybione, albowiem wzywając odwołującego do złożenia ww. wyjaśnień i uzupełnień, zamawiający nie mógł jakkolwiek naruszyć wskazanych przepisów, w ramach których nie wprowadzono przecież minimalnej długości wyznaczonego terminu na ustosunkowanie się przez wykonawcę do tego rodzaju wezwania podmiotu zamawiającego. Natomiast również przez wzgląd na realia stanu faktycznego niniejszej sprawy termin wskazany w wystosowanym do odwołującego wezwaniu w żadnym wypadku nie mógł być zbyt krótki, ponieważ odwołujący, jako profesjonalista, już w chwili wydania w dniu 27 października 2025 r. wyroku KIO w sprawie o sygn. akt KIO 3692/25 miał pełną wiedzę w przedmiocie treści przyszłego wezwania, a więc już odpowiednio wcześniej mógł on należycie przygotować się do zadośćuczynienia przyszłemu wezwaniu zamawiającego, w tym w szczególności skompletować niezbędne dokumenty i inne materiały, co było tym bardziej możliwe, że przywołany wyrok KIO był w zakresie czynności nakazanych zamawiającemu niezwykle precyzyjny.

Ponadto, zamawiający w następujący sposób uprawdopodobniał, że odwołanie jest wnoszone wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, zgodnie z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp.

W ocenie zamawiającego odwołanie z dnia 17 grudnia 2025 r. zostało wniesione wyłącznie w tym celu, aby uniemożliwić zamawiającemu zawarcie umowy przed rozpoznaniem przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt: XXIII Zs 174/25 skargi wywiedzionej przez odwołującego od ww. wyroku KIO z dnia 27 października 2025 r., o czym świadczy choćby to, że w ramach ww. postępowania sądowego odwołujący złożył już wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez orzeczenie zakazu zawarcia umowy przez zamawiającego, który jednak na mocy postanowienia z dnia 22 grudnia 2025 r. został odrzucony.

W powyższe wpisują się także zachowania odwołującego poprzedzające wniesienie odwołania z dnia 17 grudnia 2025 r., ponieważ do tej pory odwołujący należycie i bez zbędnej zwłoki ustosunkowywał się każdorazowo do wszelkich wezwań zamawiającego, natomiast od chwili wydania niekorzystnego dla niego wyroku KIO z dnia 27 października 2025 r. stara się on zrobić wszystko, aby na każdym zależnym od niego polu maksymalnie przedłużyć czas trwania niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i jak najdalej odłożyć w czasie zawarcie przedmiotowej umowy.

Zamawiający przywołał w tym miejscu stanowisko cytowanego już wyżej autora Komentarza, zgodnie z którym „Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli zamawiający uprawdopodobni, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Skorzystanie z tej przesłanki wymaga wykazania, iż odwołujący nadużywa swoich

uprawnień do poszukiwania ochrony prawnej tylko po to, aby zamawiającemu wstrzymać możliwość zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego. Z sytuacją tego rodzaju będziemy mieli do czynienia w przypadku wnoszenia kilku następujących po sobie odwołań w oparciu o wątpliwą podstawę faktyczną” (zob. ibidem, teza 4). Bez jakiegokolwiek wątpliwości, w ocenie zamawiającego, w niniejszej sprawie zachodzą właśnie tego typu okoliczności uprawdopodobniające celowe działanie odwołującego, ponieważ odwołanie z dnia 17 grudnia 2025 r. wniósł on w oparciu o bardzo wątpliwe uzasadnienie faktyczne, co zarazem sprawia, że podniesione przez niego w tym odwołaniu zarzuty pozostają w zupełności niewykazane, jak również pełny ogląd dotychczasowego przebiegu niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym korelacja czasowa ze złożeniem wniosku o udzielenie zabezpieczenia w ramach postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn. akt: XXIII Zs 174/25 jednoznacznie wskazuje na zamiar odwołującego w kwestii maksymalnego opóźnienia daty zawarcia umowy przez zamawiającego, a co najmniej do czasu rozpoznania wywiedzionej przez niego skargi na ww. wyrok KIO.

Powyższy wniosek został skierowany przez Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do składu orzekającego, celem wydania postanowienia w przedmiocie uchylenia zakazu zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego przed rozstrzygnięciem odwołania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 578 ust. 1 ustawy Pzp zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 577 ustawy Pzp.

Z kolei stosownie do treści przepisu art. 578 ust. 2 ustawy Pzp Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy w dwóch przypadkach:

1. nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;
2. zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Zamawiający, składając wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w dniu 16 stycznia 2026 r., powołał się na wystąpienie obu przesłanek wskazanych w art. 578 ust. 2 ustawy Pzp. Ponadto, w sposób wyczerpujący i obszerny opisał stan faktyczny, dotyczący okoliczności złożenia przedmiotowego wniosku, a twierdzenia poparł stosownymi dowodami.

Ocena powyższego wniosku, wraz ze złożonymi w sprawie dowodami, doprowadziła skład orzekający do przekonania, że obie podstawy do uchylenia zakazu zawarcia umowy w niniejszej sprawie wystąpiły.

Izba wskazuje, że wprowadzenie uchylenia zakazu zawarcia umowy jest wyjątkiem od ogólnej reguły, zgodnie z którą umowę w sprawie zamówienia publicznego zawiera się dopiero po ogłoszeniu przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze. Tym niemniej, jeśli zamawiający wykaże, że istnieje potrzeba niezwłocznego zawarcia umowy, bez przewidzianego prawem oczekiwania na orzeczenie Izby w przedmiocie rozstrzygnięcia odwołania - Izba w drodze postanowienia może uchylić powyższy zakaz a zamawiający może zawrzeć umowę.

Rozpoznając wniosek, Izba stwierdziła, że wskazane przez zamawiającego okoliczności uzasadniają uchylenie zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

W pierwszej kolejności Izba zważyła, że w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą przesłanki opisane w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. Przywołany przepis wymaga w pierwszej kolejności ustalenia czy brak zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego. Jeśli odpowiedź na to pytanie jest pozytywna, wówczas należy zbadać, czy negatywne skutki przewyższają korzyści związane z ochroną wszystkich interesów zagrożonych uszczerbkiem skutkiem czynności podjętych przez zamawiającego. Aby skład orzekający mógł podjąć decyzję w tym przedmiocie to na zamawiającym spoczywa obowiązek wskazania i opisanego w sposób precyzyjny i szczegółowy jakie negatywne skutki dla interesu publicznego związane są z brakiem zawarcia umowy.

Zamawiający w przedmiotowym wniosku opisał i wykazał z jakich powodów brak zawarcia umowy z nowym, wyłonionym w aktualnie prowadzonym postępowaniu wykonawcą, wpłynie negatywnie na interes publiczny. Argumentował w tym zakresie, że celem dla którego zostało wszczęte przedmiotowe postępowanie było zapewnienie należytej realizacji interesu publicznego w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego, co polega na znacznej redukcji emisji metanu z szybów wentylacyjnych w kopalniach węgla kamiennego, eksploatowanych przez zamawiającego w myśl właściwych w tej materii regulacji Rozporządzenia 2024/1787. Zgodnie z jego art. 22 ust. 2 i 3, począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r. wszystkie podmioty prowadzące działalność w postaci kopalń węgla, do której to kategorii przedsiębiorców należy również zamawiający, będą zobowiązane wprowadzać ograniczenia emisji metanu z eksploatowanych szybów wentylacyjnych, przy czym brak realizacji nałożonego nań obowiązku w kwestii redukcji emisji metanu będzie wiązać się z negatywnymi konsekwencjami natury prawnej, przede wszystkim polegającymi na nałożeniu stosownych administracyjnych kar pieniężnych lub innych środków prawnych (art. 33 Rozporządzenia 2024/1787).

Aby sprostać, w wyznaczonym terminie, obowiązkom z Rozporządzenia 2024/1787 zamawiający przystąpił w charakterze „pozostałego beneficjenta” do Umowy, zawartej przez Główny Instytut Górnictwa - Państwowy Instytut Badawczy w Katowicach z Europejską Agencją Wykonawczą ds. Badań Naukowych (REA), na podstawie której przewidziano

przekazanie mu dotacji na zaprojektowanie i budowę kompletnego systemu służącego do redukcji emitowanego z szybów wentylacyjnych metanu oraz jego efektywnego wykorzystania w celu produkcji energii elektrycznej w łącznej kwocie 8 107 272,52 euro, zwiększonej następnie po zawarciu Aneksu nr 2 do kwoty 10 746 577,16 euro. Ponadto wskazywał, że zgodnie z przedstawionym w załączeniu harmonogramem realizacji tego projektu (dokumentem o nazwie „REM - Project Gantt Chart”) budowa całej instalacji powinna zakończyć się do lipca br. (Task 2.5 – Concept, design and construction of a methane drainage installation with reduced methane content), przy czym przedmiot niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. zabudowa dwóch rurociągów odmetanowania DN 400 w szybie V w KWK „Pniówek”, stanowi już nieodłączny oraz ostatni z elementów całego systemu odmetanowania (całego projektu). Do tej pory zrealizowane zostały lub na końcowym etapie realizacji znajdują trzy pozostałe elementy przywołanego systemu odmetanowania, a mianowicie, (1) budowa stacji odmetanowania wraz z infrastrukturą przy szybie V w KWK „Pniówek” (Umowa nr e-Ru 042400587 z dnia 26 lipca 2024 r., zawarta po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 151/P/23), (2) zabudowa rurociągów odmetanowania w wyrobiskach dołowych KWK „Pniówek” (Umowa nr e-Ru 042400588 z dnia 26 lipca 2024 r., zawarta po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 20/P/24), a także (3) zabudowa modułów wytwarzania energii elektrycznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy szybie V w KWK „Pniówek” (Umowa nr e-Ru 042500662 z dnia 5 listopada 2025 r., zawarta po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 49/P/24).

Brak zawartej umowy w niniejszym postępowaniu powoduje zatem zagrożenie dla dotrzymania terminów, które zostały przewidziane w regulacjach Rozporządzenia 2024/1787 i postanowieniach Umowy, co prowadzi do tego, że nie zostanie osiągnięty cel w postaci redukcji emisji metanu do atmosfery, a ponadto spowoduje, że na zamawiającego mogą zostać nałożone kary administracyjne i zastosowane wobec niego inne negatywne sankcje, przewidziane we właściwych przepisach Rozporządzenia 2024/1787, włącznie z ryzykiem w postaci obniżenia kwoty dotacji na podstawie art. 28 Umowy.

Izba wskazuje w tym miejscu, że ustawa Pzp nie zawiera definicji interesu publicznego. Z tego względu doktryna i orzecznictwo wskazują w tym zakresie na treść uchwały Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. (sygn. akt W 8/96), zgodnie z którą interes publiczny stanowią korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie zadań ciążących na administracji rządowej oraz samorządowej, realizowanych w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, związanych np. z ochroną zdrowia, oświatą, kultury, porządku publicznego. Interesu publicznego nie należy jednak utożsamiać z interesem zamawiającego.

W świetle wyżej cytowanej uchwały to na zamawiającym, składającym wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, spoczywa obowiązek wskazania, o jaki interes publiczny chodzi, i udowodnienie, że nie zawarcie umowy może spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Mając na uwadze powyższe, jak też argumentację zawartą we wniosku, Izba podzieliła ocenę zamawiającego, że w tym przypadku brak zawarcia umowy powoduje zagrożenie dla dotrzymania terminów, które zostały przewidziane w regulacjach Rozporządzenia 2024/1787 i postanowieniach Umowy, co z kolei stanowi zagrożenie dla osiągnięcia celu dla którego przedmiotowe zamówienie ma być udzielone w postaci ograniczenia znaczącej emisji metanu do atmosfery. Wyrażenie przez Izbę zgody na zawarcie umowy uchroni też zamawiającego przed nałożeniem na niego kar administracyjnych i zastosowaniem wobec niego innych negatywnych następstw, które zostały przewidziane we właściwych przepisach Rozporządzenia 2024/1787, a także pozwoli uniknąć zastosowania względem niego sankcji w postaci obniżenia kwoty dotacji na podstawie art. 28 Umowy. Mamy zatem do czynienia z sytuacją w której zawarcie przedmiotowej umowy zapewni realizację celu, istotnego z punktu widzenia wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, za który z pewnością należy uznać ochronę środowiska naturalnego i konieczność sukcesywnego ograniczania emisji gazów cieplarnianych, w tym w szczególności metanu pochodzącego z działalności kopalni węgla kamiennego. Nie mniej istotnym celem jest również zapewnienie efektywnego i celowego wydatkowania środków publicznych (unijnych), który to cel również może być osiągnięty wyłącznie w sytuacji, w której przedmiotowa umowa w sprawie zamówienia publicznego zostanie zawarta.

Nie budzi zatem w ocenie Izby wątpliwości, że spełniona została przesłanka w postaci tego, że brak uchylenia zakazu zawarcia umowy spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego.

Dodatkowo, zamawiający wykazał także istnienie drugiej z przesłanek, tj. że brak wykonania tego zamówienia w sposób ewidentny przekracza potrzebę ochrony praw odwołującego się wykonawcy.

Ważąc bowiem wszystkie interesy, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku, a chodzi tutaj przede wszystkim o interes odwołującego się, należy zauważyć, że korzyści jakie mogą być osiągnięte na płaszczyźnie publicznej są niewspółmiernie bardziej istotne i przewyższają interes „prywatny” jaki należałoby przypisać odwołującemu się. Wymienione wyżej korzyści dla interesu publicznego należy w tym przypadku przeciwstawić interesowi danego wykonawcy, który ubiega się o to zamówienie (odwołujący). Tym interesem jest jedynie osiągnięcie zysku,

którego utrata, w porównaniu z możliwą w tym przypadku stratą finansową dla budżetu zamawiającego, stanowi zatem niewielki uszczerbek.

Mając zatem na uwadze, że brak uchylenia zakazu przez Izbę uniemożliwi zamawiającemu realizację celów w postaci ochrony środowiska naturalnego poprzez redukcję emisji metanu a dodatkowo skorzystanie z dofinansowania na ten cel, z kolei brak wykonania tego zamówienia w sposób ewidentny przekracza potrzebę ochrony praw odwołującego się wykonawcy - skład orzekający uznał, że wypełniona została przesłanka z art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp.

Jednocześnie została też w niniejszej sprawie spełniona druga z przesłanek, opisanych w art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, tj. przedmiotowe odwołanie zostało wniesione w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Powyższy wniosek płynie z opisanego przez zamawiającego stanu faktycznego sprawy. Za okoliczność istotną w niniejszej sprawie należało uznać to, że zaskarżona przez odwołującego czynność zamawiającego w postaci wezwania go do złożenia wyjaśnień w kwestii zakresu zasobów udostępnianych mu przed podmioty trzecie i wykorzystania tych zasobów podczas realizacji zamówienia oraz odnośnie sposobu kalkulacji ceny oferty, a także uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, została wykonana zgodnie z wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 października 2025 r., sygn. akt KIO 3692/25. W jego sentencji Izba wprost nakazała zamawiającemu wykonanie wszystkich zaskarżonych w treści odwołania czynności, co też zostało przez zamawiającego zrealizowane. Zamawiający zwrócił się bowiem do odwołującego pismem z 11 grudnia 2025 r., wzywając do złożenia dokumentów i wyjaśnień, w zakresie wskazanym dyspozycją ww. wyroku Izby.

Co równie istotne w tym samym czasie, kiedy wniesione zostało odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej, odwołujący złożył również skargę na powyższe orzeczenie, jednocześnie w ramach ww. postępowania sądowego złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez orzeczenie zakazu zawarcia umowy przez zamawiającego. Sąd jednak, na mocy postanowienia z dnia 22 grudnia 2025 r. wniosek ten odrzucił.

Jakkolwiek Izba, oceniając przedmiotowy wniosek zamawiającego, nie rozpoznaje zasadności zarzutów zawartych w treści wniesionego odwołania, nie może umknąć uwadze argumentacja odwołującego zaprezentowana w treści odwołania, który wskazuje, że „zestawienie czynności Odwołującego i Zamawiającego po wydaniu w dniu 27 października 2025 r. wyroku KIO 3692/25 wskazuje, iż Zamawiający pozostawiając pismo z dnia 7 listopada 2025 r. bez rozpoznania, mając przy tym wiedzę (od 1 grudnia 2025 r.) na temat złożonej skargi na wyrok KIO, dąży do zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego bez względu na wyrok Sądu Okręgowego i konsekwencje prawne związane z wyrokiem Sądu Okręgowego”. Nie budzi zatem wątpliwości, że odwołujący, który oczekuje korzystnego dla

niego rozstrzygnięcia, zmierza do przedłużenia czasu trwania niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i przesunięcia w czasie zawarcia przedmiotowej umowy.

W ocenie Izby zatem zachodzą okoliczności opisane w przepisie art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp. Zamawiający w niniejszej sprawie uprawdopodobnił w sposób dostateczny, że wnoszący odwołanie wykonawca zmierza do osiągnięcia innego, ukrytego celu, pod pozorem skorzystania z prawa wniesienia środka ochrony prawnej. Tym celem jest zablokowanie możliwości zawarcia umowy do czasu wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy, które to jak wynika ze stanowiska odwołującego zawartego w treści odwołania, ma być korzystne dla odwołującego się wykonawcy. Nie zgadzając się zatem z treścią skarżonego Wyroku, odwołujący nie odpowiedział na wezwanie zamawiającego, który wykonując przedmiotowe orzeczenie skierował do odwołującego wezwanie o takiej treści, jaką wskazano w treści orzeczenia, ale zaskarżył powyższą czynność.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Izba postanowiła jak w sentencji, na podstawie art. 578 ust. 3 i 4 ustawy Pzp, uznając, że przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp zostały spełnione, co skutkowało uchyleniem zakazu zawarcia umowy przez Izbę.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie ustawy Pzp na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodnicząca: